

právo poslednímu skutečnému držiteli v řízení upraveném zák. články XXIX. z r. 1886, XXXVIII. z r. 1889, XVI. z r. 1891 nebo XXIX. z r. 1892, neplatí se kolky a poplatky z těch právních jednání, která mezi tím až do 19. června 1900 byla smluvna, nebyla však ohlášena do účinnosti tohoto zákona k vyměření poplatků neb byla-li i ohlášena, nebyl-li platební rozkaz na tento poplatek straně doručen do jednoho roku po účinnosti tohoto zákona.

(2) Poslední převod nemovitosti, a to i dědictvím, jakož i mezitímní převody nemovitostí, a to i dědictvím, vzniklé 19. červnem 1900 počínajíc, podléhají zákonnému poplatku. Bylo-li by zmírniti podle dřívějších předpisů poplatek proto, že nastala změna vlastnictví po kratší či delší době, může při vyměření poplatku z těchto převodů majetku hleděno býti jen k takovému předcházejícímu převodu, z kterého byl poplatek vyměřen.

(3) Bylo-li zapsáno vlastnické právo skutečnému držiteli, neboť předepsán zvýšený poplatek nebo peněžítá pokuta z převodů majetku uvedených v odstavci 2., nebo není-li mezitímních převodů, z bezprostředního převodu majetku z toho důvodu, že nebylo právní jednání anebo dědictví včas přihlášeno k vyměření poplatku, bylo-li právní jednání smluvno nebo dědictví napadlo před účinností tohoto zákona.

§ 12.

(1) Kolku a poplatků prosty jsou zápisnice sepsané podle zák. čl. XXIX. z r. 1886, XXXVIII. z r. 1889, XVI. z r. 1891 nebo XXIX. z r. 1892, jakož i podání a rozhodnutí, kromě žádostí podaných stranami podle § 59 zák. čl. XXIX. z r. 1886, a § 17 zák. čl. XVI. z r. 1891, dále kromě reklamací a žalob o výmaz podle § 58 zák. čl. XXIX. z r. 1886, § 27 zák. čl. XXXVIII. z r. 1889, a § 8 zák. čl. XXIX. z r. 1892, jakož i spisů o jejich projednávání a soudních rozhodnutí o nich vydaných.

(2) Kolku prosty jsou dále nákresy, vysvědčení místních úřadů, matriční výpisy, rodné výkazy, vysvědčení duchovních správ a soudní nálezy v řízení k sestavení knihovních vložek předložené nebo k sepsaným zápisnicím připojené, jakož i předložená nebo v zápisnicích obsažená prohlášení a doplňující prohlášení.

(3) Kolku prosta jsou i vysvědčení ze státních matrik vydaná podle zák. čl. XXXIII. z r. 1894 o státních matrikách, podávají-li se

místo vysvědčení duchovního správce žádaného v §§ 5 a 6 zák. čl. XXXVIII. z r. 1889.

(4) Vymazávají-li se při sestavování knihovních vložek knihovní práva nebo nepřenesou-li se do nových knihovních vložek, jsou kolku prosty stvrzenky a jiné jakékoliv listiny o zániku zapsaných práv jen tehdy, zaniklo-li právo, za jehož výmaz se žádá, do konce roku 1922.

V. Závěrečné ustanovení.

§ 13.

Ustanovení § 82 nařízení ministra spravedlnosti z 15. prosince 1855, č. 222 ř. z., pod b) až e), a §§ 13 a 14 zák. čl. XV. z r. 1900 pozbývají platnosti.

§ 14.

Podle listin vydaných před účinností tohoto zákona může býti povolen vklad ještě do šesti měsíců od jeho účinnosti, vyhovují-li jinak předpisu § 82 b) anebo c) uvedeného nařízení. Po této době může podle listiny nevyhovující ustanovení §§ 1 a 2 tohoto zákona povolen býti jen záznam, pokud splněny jsou podmínky § 87 téhož nařízení.

§ 15.

Zákon tento nabude účinnosti osmého dne po vyhlášení pro Slovensko a Podkarpatskou Rus.

Jej provéstí náleží ministrům spravedlnosti a financí.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Dolanský v. r. Bečka v. r.

91.

Vládní nařízení ze dne 26. dubna 1923,

jímž se provádí zákon o státním soudě.

Vláda republiky československé nařizuje podle zákona ze dne 19. března 1923, č. 51 Sb. z. a n., o státním soudě:

§ 1.

(1) Přísedícím státního soudu (§ 3 a § 9, odst. 2., zák.) a obhájcem zřízeným z moci úřední (§ 9, odst. 3., zák.) přísluší za ztrátu času způsobenou účastí na hlavním přelíčení náhrada 150 Kč denně.

(2) Přisedicím státního soudu a obhájcem zřízeným z moci úřední přísluší, nebydlí-li v místě státního soudu nebo v místě, v němž koná státní soud hlavní přelíčení, náhrada za nocleh a stravu 100 Kč denně a jako náhrada za cestu jízdné příslušející státním zaměstnancům IV. hodnostní třídy.

(3) Obhájce z moci úřední nebud' však bez nezbytné potřeby stanoven z obhájců bydlících mimo místo státního soudu nebo místo, v němž koná státní soud hlavní přelíčení.

§ 2.

(1) Peněžité pokuty uložené jako disciplinární tresty přisedicím státního soudu (§ 3, odst. 4., zák.), pořádkové pokuty a náhrada útrat zmařeného hlavního přelíčení (§ 10 zák.) připadají státu.

(2) Vymáhati a odváděti je přísluší okresnímu soudu, v jehož sídle přisedící bydlí, podle předpisů platných pro tento soud.

§ 3.

(1) Potřebný pomocný personál kancelářský a konceptní (zapisovatele) přidělí státnímu soudu první prezident nejvyššího soudu z pomocných úředníků nejvyššího soudu.

(2) Místnosti pro hlavní přelíčení a věznicí poskytne sborový trestní soud v sídle státního soudu, a koná-li se hlavní přelíčení mimo sídlo státního soudu, soud, v jehož obvodě se koná hlavní přelíčení.

(3) Věcné a osobní náklady státního soudu nese nejvyšší soud. K tomu konci bud' tež do dílčího rozpočtu ministerstva spravedlnosti v titulu nejvyššího soudu zařazeny zvláštní položky pro osobní a věcné potřeby státního soudu.

§ 4.

Soudcové a veřejný žalobce nosí při hlavním přelíčení tmavý občanský šat, náhradník (§ 5, odst. 2., zák.), jenž je v činné vojenské službě, a vojenský prokurátor (§ 25 zák.) vojenský stejnokroj.

§ 5.

Státní soud je oprávněn plenárním usnesením všech svých soudců z povolání upravit si jednacím řád; k jeho platnosti vyžaduje se schválení ministerstva spravedlnosti.

§ 6.

(1) Toto nařízení nabude účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Jeho provedení ukládá se ministru spravedlnosti a národní obrany.

Malypetr v. r.

Habrman v. r.	Šrámek v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Dr. Beneš v. r.
Dr. Hodža v. r.	Udržal v. r.
Srba v. r.	Dr. Kállay v. r.
Novák v. r.	Bečka v. r.

Stříbrný v. r.

92.

Vládní nařízení
ze dne 3. května 1923,

jímž se mění výše úroků z prodlení a úroků náhradních z přímých daní státních a vybíraných k nim přírázek samosprávných svazků, jakož i z poplatků přímo placených.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 16 zákona ze dne 16. března 1921, čís. 116 Sb. z. a n.:

§ 1.

Výše úroků, stanovených v § 4, odst. 1., § 6 a §§ 12 až 14 zákona ze dne 16. března 1921, čís. 116 Sb. z. a n., stanoví se sedmi procenty.

§ 2.

Účinnost tohoto nařízení počíná 1. ledna 1923; jeho provedením pověřuje se ministr financí.

Malypetr v. r.

Bečka v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Dr. Markovič v. r.
Šrámek v. r.	Tučný v. r.
Dr. Beneš v. r.	Novák v. r.
Dr. Hodža v. r.	Srba v. r.

Habrman v. r.